

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/163/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611010349
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4611010349.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného T. X. , nar. XX.XX.XXXX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.04.2014, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

T. X. , nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom P. X.,
R. č. XXX/XX, ženatý, nezamestnaný, t.č. E.
I.,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

v presne nezistený čas a deň v mesiaci máj roku 2008 v rodinnom dome na R. ulici XXX/XX vo P. X. prisľúbil poškodenému K. B., že mu dovezie ojazdené motorové vozidlo zn. Škoda Oktávia 1,9 TDI, pričom následne v priebehu mesiacov máj až júl 2008 prevzal od poškodeného za týmto účelom zálohu v celkovej výške 2.655,51 eur (80.000,-Sk), hoci vedel, že poškodenému v zmysle dohody vozidlo nedovezie, a do dnešného dňa pre poškodeného vozidlo nezabezpečil ani poškodenému nevrátil za týmto účelom prevzaté peniaze a týmto svojim konaním spôsobil poškodenému K. B. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., R. 1578/8 škodu vo výške 2.655,51 eur,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona ukladá sa trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Krajským súdom v Nitre sp.zn. 4To/72/2013 zo dňa 28.11.2013 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/207/2010 zo dňa 02.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.01.2014 sp.zn. 3To/70/2013, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

V ostatných častiach pôvodný rozsudok zostáva nezmenený.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ukladá sa obž. T. X. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému K. B., nar. XX.XX.XXXX v U., bytom O., Ul. R. č. XXXX/X, vo výške 2.655,51 eur (dvetisícšesťstôpäťdesiatpäť eur päťdesiatjeden centov).

o d ŏ v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Topoľčanoch podala na obž. T. X. obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že v presne nezistený čas a deň v mesiaci máj roku 2008 a v rodinnom dome na R. ulici XXX/XX vo P. X. prisľúbil poškodenému K. B., že mu dovezie ojazdené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1,9 TDI, pričom následne v priebehu mesiacov máj až júl roku 2008 prevzal od poškodeného za týmto účelom zálohu v celkovej výške 2655,51 Eur (80.000,-Sk), hoci vedel, že poškodenému v zmysle dohody vozidlo nedovezie, a do dnešného dňa pre poškodeného vozidla nezabezpečil ani poškodenému nevrátil za týmto účelom prevzaté peniaze a týmto svojim konaním spôsobil poškodenému K. B., nar. 3. 7. XXXX, trvale bytom O., R. XXXX/X škodu vo výške 2655,51 Eur.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaný v súlade s § 257 ods.1 písm. a) Trestného zákona vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, výsluchom obžalovaného T. X., vypočutím poškodeného K. B., svedkov T. P., Z. X., P. P., Q. W., I. L., T. O., oboznámením sa rozhodnutí Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/207/2010 (čl. 364-366), uznesením Krajského súdu Trenčín (čl. 367-369) , uznesením OR PZ ÚJKP Prievidza (čl. 379-380, 397-398), doručenkami ku uzneseniu (čl. 381, 398),uznesením OR PZ ÚJKP OJP Prievidza (čl. 382), doručenka (čl. 383), ako aj oboznámením sa ostatného spisovaného materiálu, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný uviedol, že peniaze, ktoré prevzal od poškodeného boli i reálne vrátené za účasti viacerých svedkov. Peniaze vrátil poškodenému na čerpacej stanici Oktán, pri prítomnosti asi 12 až 15 ľudí. Tvrdil, že poškodený u neho bol montovať kuchynskú linku a oslovil ho s tým, keďže mal viacej áut doma, aby mu zabezpečil auto. Poškodený nemal toľko peňazí na auto, a preto mu peniaze vrátil. Konkrétne malo ísť o vozidlo škoda Octávia, ale poškodený nemal dosť peňazí. Nevedel uviesť mená osôb, ktoré mali byť prítomné pri vrátení finančných prostriedkov poškodenému. Potvrdil, že peniaze od poškodeného mohli byť v sume okolo 80 000,-Sk. Takú istú sumu, alebo aj niečo navyše, presne si už nepamätal, poškodenému vyvrátil v zime v roku 2008. Peniaze vrátil poškodenému vonku pri aute, pričom vo vozidle bol svedok P., N. a Y.. Všetci boli vonku, keď odovzdával peniaze vo vzdialenosti asi 1 až 5 metrov. Tvrdil, že peniaze, ktoré vracal poškodenému mal od manželky.

Poškodený K. B. uviedol, že montoval obžalovanému kuchynskú linku, pričom sa bavili o autách. Uviedol obžalovanému, či mu nemôže dovieť nejaké vozidlo. Obžalovaný mu výslovne uviedol, že vozí vozidlá. Dohoda bola, že mu dovezie vozidlo Škoda Octávia v cene okolo 160 000,-Sk. Peniaze odovzdal obžalovanému na 3 krát v hotovosti. Spísali doklad o prevzatí peňazí. Trvalo asi rok, čoho to bolo sľúbené. Obžalovanému odovzdal 80 000Sk. Jeden krát za ním poslal obžalovaný svedka P., ktorý žiadal ešte 20 000 slovenských korún, ktoré nedal.

Svedok T. P. v prípravnom konaní uviedol, že mu obžalovaný hovoril, že ide poškodenému vrátiť zálohu, ktorú mu dal. Za čo bola záloha nevedel uviesť, ani v akej výške. Tvrdil, že bol svedkom, ako na čerpacej stanici Oktán v Topolčanoch prišiel poškodený za obžalovaným a tento mu vrátil nejakú hotovosť. Videl, ako poškodený berie od obžalovaného peniaze, pričom on stáli trochu ďalej od nich, preto nepočul, o čom sa obž. s poškodeným bavia. Vyjadril sa, že ich tam bolo viac, boli na káve, mohol tam byť P. P. a Q. W..

Na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol na benzínovom čerpadle Oktán, kde robil šoféra obžalovanému, nakoľko tento nemal vodičské oprávnenie. Obžalovaný mu uviedol, že ide zaniest' poškodenému B. peniaze, ktorému mu mal vrátiť. Obžalovaný mu i ukázal peniaze, bolo to nejakých 3000 eur. Nevedel uviesť, kedy to bolo. Obžalovaný mu uviedol, že mal pre poškodeného doniesť nejaké vozidlo, ale nič z toho nebolo a preto mu peniaze vráti. K odovzdávaniu peňazí sa nevedel podrobnejšie vyjadriť, nakoľko sedel v aute a poriadne ani nevidel tej osobe do tváre. Tvrdil, že bol vo vzdialenosti od poškodeného a obžalovaného asi 20 metrov.

K rozporom vo svojej výpovedi z prípravného konania a hlavného pojednávania uviedol, že na benzínovom čerpadle ich bolo asi 15, boli viacerí na autách. Tvrdil, že išli na kávu, nešli na poľovačku, ale iba na kávu. Niektorí z nich sedeli v autách, niektorí boli na pumpe. Vyjadril sa, že nestáli okolo poškodeného. V motorovom vozidle okrem obžalovaného bol s nimi P. P. a Q. W..

Svedkyňa Z. X. uviedla, že v roku 2008 podnikala, pričom prevádzkovala záložňu. V záložni vypomáhal i obžalovaný. V rámci svojho podnikania nikdy nedovážala a ani nezaobstarávala motorové vozidlá iným osobám. V roku 2008, keď menili kuchynskú linku, montoval ju poškodený, ktorého osobne nepoznala. Chcel po obžalovanom, aby mu vybavil nejaké vozidlo. V roku 2009 jej obžalovaný spomínal, že zobral od poškodeného na vybavenie auta zálohu a že mu ju musí vrátiť. Či mu ju vrátil, toho svedkom ona nebola a ani nevedela o tom, že to bola záloha vo výške 80 000 SK. Tvrdila, že zobral obžalovaný rodinné peniaze, ktoré mali doma, že ich ide poškodenému vrátiť. Na hlavnom pojednávaní dodala, že obžalovaný zobral z domu 3000 euro s tým, že sa mal stretnúť s poškodeným na benzínovom čerpadle Oktán.

Svedok P. P. uviedol, že poškodeného nepoznal a mal vedomosť o ňom iba z rozprávania obžalovaného, ktorý mal poškodenému doviest' nejaké vozidlo. Pamätal si iba to, že bol s obžalovaným na čerpacej stanici Oktán asi v roku 2009, kde bol svedkom toho, ako obžalovaný vracia nejaké peniaze poškodenému. Uviedol, že vtedy vedel, že je to poškodený, lebo mu obžalovaný povedal, že mu ide vrátiť zálohu, lebo sa mu nepodarilo vybaviť auto. Keď mu obžalovaný vrátil, k tomu sa vyjadriť nevedel, ale bol to väčší obnos. Tvrdil, že nestál celkom pri obžalovanom a poškodenom, ale opodiaľ, takže nemal vedomosť o čom sa poškodený s obžalovaným rozprávali. Videl iba ako obžalovaný vyplácal peniaze a počítali ich. Nepamätal si, kto zo známych tam ešte bol, ale boli tam kamaráti. Na hlavnom pojednávaní dodal, že obžalovaný išiel vrátiť peniaze, ktoré počítal v aute, čo videl a bolo to asi 100 000 Sk, pričom videl ako ich podáva poškodenému, ktorého predtým videl 1 krát. Tvrdil, že vo vozidle boli štyria, nepamätal si kto šoféroval a boli tam iba na jednom aute. Obžalovaný vyšiel z auta, bol vo vzdialenosti asi 3 metre od auta, keď odovzdával peniaze, pričom on zostal sedieť v aute.

K rozporom vo svojej výpovedi z prípravného konania a hlavného pojednávania uviedol, že v čase výpovede z prípravného konania si to presne nepamätal, lebo mal psychické problémy na čo má papiere, pričom psychické problémy má i v súčasnej dobe a taktiež si to už tak nepamätal.

Svedok Q. W. uviedol, že bol niekoľkokrát s obžalovaným a jeho kamarátmi na čerpacej stanici Oktán v Topolčanoch na káve, pričom si nespomínal, že by tam obžalovaný niekomu vracal peniaze. Na hlavnom pojednávaní tvrdil, že mali v ten deň ísť na ryby, zastavili sa na benzínovom čerpadle. Obžalovaný mal vrátiť peniaze poškodenému, pričom malo ísť o väčšiu sumu, čo vedel z dôvodu, že obžalovaný dával viac peňazí. Uviedol, že má vedomosť o tom, že obžalovaný vracal peniaze poškodenému. Nevedel uviesť akú sumu, ale tvrdil, že to boli slovenské koruny asi v roku 2009.

K rozporom vo svojej výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní uviedol, že na polícii, keď sa ho spýtali, či obžalovaný vracal peniaze pánovi B., on nevedel kto to je, a preto neuviedol, že bol tohto svedkom. Potom mu to obžalovaný pripomenul a on si nato spomenul.

Svedok I. L. uviedol, že pozná obžalovaného asi rok a pol, poškodeného nepoznal. Nevedel sa vyjadriť ku vzťahu medzi nimi s tým, že on s obžalovaným na benzínovej stanici Oktán v Topolčanoch nebol. Tvrdil, že v roku 2008 sa s obžalovaným nepoznal a mohol sa s ním spoznať koncom roku 2011.

Jednoznačne potvrdil, že s obžalovaným nikdy nebol na benzínovej stanici Oktán a na ryby boli spolu 1 krát v roku 2012. Nič mu nehovorilo meno P. P., T. P. a Q.d W. s tým, že tieto osoby nepozná.

Svedok T. Trník uviedol, že obžalovaného pozná niekoľko rokov, často sa však nestretávali. Tvrdil, že nemá vedomosť o žiadnych peniazoch a K. B. nepozná. Potvrdil, že na benzínke Oktán sa stretol s obžalovaným, ktorý tam bol s osobou N. z Trnavy, ktorého meno nevedel a tento N. šoféroval. Obžalovaný ho pozval na rybačku, na ktorú potom išlo poobede okolo štvrtej a stalo sa to v letných mesiacoch roku 2012. Iná osoba okrem obžalovaného, jeho a Igora tam nebola.

Z dokladu na čl. 100 vyplýva, že obžalovaný podpísal prevzatie zálohy za auto škoda Octavia v sume 80 000 SK ktorému odovzdal poškodený.

Podľa príjmového pokladničného dokladu a dokladu č. 68845 6 na čl. 101 vyplýva, že obžalovaný prevzal od poškodeného sumu 30.000Sk a zálohu vo výške 20.000Sk za auto.

Podľa úradného záznamu čl. 102 zo dňa 20.11.2009 sa dostavil svedok T. P. na ORPZ UJKP, OSV Topoľčany a podpísal záznam, že nepozná žiadnu osobu pod menom K. B., T. X., P. P., Q. W. alebo O. D. a nebol svedkom žiadneho odovzdávania peňazí na čerpacej stanici Oktán v Topoľčanoch.

Súd ďalej vykonal dokazovanie v zmysle § 269 Tr. por. čítaním listinných dôkazov, a na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov a to ako jednotlivo tak i v ich súhrne, mal súd vinu obžalovaného za nepochybne preukázanú.

Obžalovaný nepoprel prevzatie finančných prostriedkov od poškodeného, bránil sa tým, že mu peniaze vrátil. Túto obranu súd vzhľadom na vykonané dokazovanie vyhodnotil ako účelovú. Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčený jednak výpoveďou poškodeného, ktorý jednoznačne uviedol, že odovzdal obžalovanému sumu 80.000Sk, čo bolo preukázané i listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa na čl. 100-101, na ktorých vlastnoručným podpisom obžalovaný potvrdil, že uvedenú sumu prevzal ako zálohu na motorové vozidlo od poškodeného. Vo svojej výpovedi obžalovaný tvrdil, že tieto peniaze mu vrátil na čerpacej stanici Oktán a to za účasti asi 12 až 15 ľudí. Tvrdil, že poškodenému ich vrátil v zime v roku 2008, pri motorovom vozidle na čerpacej stanici, pričom tohto mali byť svedkovia P., N. a Y., ktorý boli vonku z vozidla, keď odovzdával peniaze vo vzdialenosti asi 1 až 5 metrov. Na preukázanie svojho tvrdenia navrhol vo veci vypočuť svedkov P., X., P., W., L. a O.. Pokiaľ ide o výpovede týchto svedkov, súd poukazuje nato, že sú v nich značné rozpory, či už vo výpovedi samotných svedkov z prípravného konania ako i hlavného pojednávania, ako i vo výpovediach v tvrdení obžalovaného, ako i svedkov vzájomne. U. P. podpísal úradný záznam dňa 20. 11. 2009 čl. 102, podľa ktorého nebol svedkom žiadneho odovzdávania finančných prostriedkov na čerpacej stanici Oktán v Topoľčanoch. Vo svojej výpovedi po vznesení obvinenia dňa 12. 7. 2011 už uviedol, že bol svedkom ako na čerpacej stanici poškodený prevzal finančné prostriedky od obžalovaného s tým, že ich tam bolo viac osôb a boli na káve. Mal stáť trochu ďalej od nich. Na hlavnom pojednávaní však uviedol, že robil šoféra obžalovanému, ktorý nemal vodičské oprávnenie a obžalovaný mu ukázal sumu 3000 Eur, pričom sa nevedel vyjadriť k odovzdaniu peňazí, lebo mal sedieť v motorovom vozidle a bol vo vzdialenosti asi 20 metrov od obžalovaného a poškodeného. Súd túto výpoveď vyhodnotil ako nepravdivú, v snahe napomôcť obžalovanému a to vzhľadom na značné rozpory jednak v mene finančných prostriedkov, kde obžalovaný tvrdil, že vracal peniaze v slovenských korunách, svedok, že v euro, najskôr svedok tvrdil, že nebol ničoho svedkom, potom mal byť svedkom odovzdávania peňazí, pričom mal stať pri motorovom vozidle a nakoniec tvrdil, že počas odovzdávania finančných prostriedkov sedel vo vozidle vo vzdialenosti 20 metrov. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne X., manželky obžalovaného, táto tvrdila, že obžalovaný zobral z domu finančné prostriedky a to vo výške 3000 Eur v roku 2009, pričom nebola svedkom odovzdávania týchto peňazí poškodenému. Táto výpovede taktiež je rozporná s výpoveďou obžalovaného, ktorý tvrdil, že peniaze vrátil v zime 2008 v slovenských korunách. Výpoveď tejto svedkyne súd vyhodnotil ako nevierohodnú, v snahe napomôcť obžalovanému ako svojmu manželovi. Pokiaľ ide o svedka P. P., z jeho výpovede vyplynulo, že si viacej toho pamätá na hlavnom pojednávaní 5 rokov po skutku, ako vo výpovedi v prípravnom konaní, čo zdôvodnil tým, že v čase výpovede na polície mal mať psychické problémy, k čomu tvrdil, že má na to papiere. Uviedol, že obžalovaný prepočítaval peniaze v motorovom vozidle a videl, že išlo o sumu asi 100 000 Sk, pričom on v čase odovzdania peňazí sedel v motorovom vozidle, ktoré bolo vo vzdialenosti obžalovanému 3 metre. Súd výpoveď tohto svedka vyhodnotil ako nevierohodnú v snahe napomôcť obžalovanému a to vzhľadom na značné

rozpory, ako i jeho samotné vyjadrenie, že mal psychické problémy, načo má papiere a preto si to dobre nepamätal. Výpoveď svedka W. bola taktiež rozporná, keďže najskôr tvrdil v prípravnom konaní, že si nespomína, že by obžalovaný niekomu vracal finančné prostriedky, avšak už na hlavnom pojednávaní uviedol, že mali ísť na ryby, zastavili sa na benzínovom čerpadle, kde mal vrátiť peniaze obžalovaný poškodenému pričom tvrdil, že išlo o slovenské koruny asi v roku 2009. Na odstránenie rozporov vo svojej výpovedi uviedol, že si spomenul na to, že obžalovaný odovzdával finančné prostriedky poškodenému až potom, ako mu to obžalovaný pripomenul. Pokiaľ ide o túto výpoveď súd poukazuje nato, že v roku 2009 na Slovensku už nebola mena Sk, ale Eur, vzhľadom ku čomu, je nepravdepodobné, že by boli vrátené finančné prostriedky v Sk a výpoveď vyhodnotil súd ako nepravdivú s poukazom i na to, že na podrobnosti si spomenul svedok až potom, ako mu ich pripomenul sám obžalovaný. Pokiaľ ide o svedkov L. a O., ktorých navrhol vypočuť obžalovaný za účelom potvrdenia, že boli svedkami vrátenia finančných prostriedkov poškodenému, títo svedkovia sa jednoznačne vyjadrili v tom, že neboli svedkami vrátenia finančných prostriedkov poškodenému, pričom svedok L. uviedol, že spoznal obžalovaného až koncom roku 2011 a svedok O. uviedol, že síce poznal obžalovaného niekoľko rokov, avšak často sa s ním nestretával. Na preukázanie svojich tvrdení navrhol obžalovaný vypočuť v konaní svedkov Y. X. a Q. X.. Tento dôkaz súd zamietol a to už s poukazom aj na výpovede ostatných svedkov, ktorých v konaní navrhol vypočuť obžalovaný a vzhľadom na ich rozporné výpovede, ako aj vzhľadom na tú skutočnosť, že po podaní takéhoto návrhu na dokazovanie, súd predvolával týchto svedkov na hlavné pojednávanie. Svedkyňa X. prevzala predvolanie na 8 pojednávaní, ani na jedno sa nedostavila a svedok X. prevzal predvolanie na 2 hlavné pojednávanie nedostavil sa, neprevzal predvolanie na 4 hlavné pojednávania. Vzhľadom k čomu súd oznámil obžalovaného, že pokiaľ trvá na výsluchu týchto svedkov, aby zabezpečil ich účasť na hlavnom pojednávaní a keďže ich nezabezpečil, súd tento návrh na dokazovanie zamietol.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný v presne nezistený čas a deň v mesiaci máj roku 2008 a v rodinnom dome na R. ulici XXX/XX vo P. X. prisľúbil poškodenému, že mu dovezie ojazdené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1,9 TDI, pričom následne v priebehu mesiacov máj až júl roku 2008 prevzal od poškodeného za týmto účelom zálohu v celkovej výške 2655,51 Eur (80.000,-Sk), hoci vedel, že poškodenému v zmysle dohody vozidlo nedovezie, a pre poškodeného vozidlo nezabezpečil, ani poškodenému nevrátil za týmto účelom prevzaté peniaze vo výške 2655,51 Eur.

Je teda nesporné, že na škodu cudzieho majetku seba obžalovaný obohatil tým, že uviedol poškodeného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Po právnej stránke súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona .

Jeho zavinenie k tomuto skutku je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, čomu nasvedčuje i skutočnosť, že úmyselne uviedol poškodeného do omylu predstieraním okolností, ktorá nebola v súlade so skutočným stavom veci.

Pri hodnotení osoby bolo zistené, že z miesta bydliska nie obžalovaný bližšie hodnotení, má tri záznamy v registri priestupkov z roku 2010 a 2011. V registri trestov má žalovaný 5 záznamov pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, v jednom prípade bol osvedčený po podmienenom prepustení. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 02.05.2013 spisová značka 1T/207/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15. januára 2014 sp. zn. 3To/70/2013 bol uznaný vinným za dva skutky, prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov, na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky. V predmetnej veci bolo vznesené obvinenie obžalovanému za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona dňa 20.09.2010, uznesenie prevzal 12.10.2010. a za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona mu bolo vznesené obvinenie dňa 01.02.2010, doručené uznesenie dňa 10.02.2010. Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/38/2008 bolo zistené, že rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 28. 11. 2011 bol zrušený napadnutý rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/38/2008 zo dňa 23.05.2013 a obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221

ods. 2 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Obžalovanému bolo vznesené obvinenie za tento skutok dňa 2.11.2007 a uznesenie prevzal dňa 8.11.2007.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovala konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Obžalovanému ukladal súd trest za nezistenej poľahčujúcej okolnosti, zistených priťažujúcich okolnosti uvedených v § 37 písm. h), m) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov, bol už za trestný čin odsúdený) a preto podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona za použitia ustanovení § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vychádzajúc zo zvýšenej trestnej sadzby (základná trestná sadzba jeden rok až päť rokov) vo výmere 2 roky 4 mesiace až 5 rokov, s poukazom na uloženie súhrnného trestu za štyri skutky, mu bol uložený trest vo výmere 3 (tri) roky, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona bol zároveň zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/72/2013 zo dňa od 28. 11. 2013 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/207/2010 zo dňa 02.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.01.2014 sp. zn. 3To/70/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad. Vzhľadom ku tomu mu bol tak, ako i v zrušenom výroku o treste Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/207/2010 zo dňa 02.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.01.2014 sp. zn. 3To/70/2013, mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky. Obž. bol uložený nepodmienený súhrnný trest odňatia slobody s poukazom na ust. § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko mu nemohol byť uložený miernejší trest, ako trest uložený skorším rozhodnutím (Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/207/2010 zo dňa 02.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.01.2014 sp. zn. 3To/70/2013).

Pokiaľ ide o náhradu škody, poškodený B. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody 2.655,51Eur, keďže súd o tejto nemal žiadnych pochyb, pričom obžalovaný za spôsobenú škodu v súlade s ustanovením § 420 a násl. Občianskeho zákonníka aj zodpovedá, súd uložil obž. Belanovi povinnosť túto škodu poškodenému aj v celom rozsahu uhradiť.

Súd má za to, že takto uložený trest je primeraný a splní svoj účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.